

Libris .RO

Respect **Sfântul Ioan Gură de Aur**

Mersul la biserică

Traducere din limba greacă
Preot Victor Manolache

EDITURA EGYMENITA

2016

Mersul la biserică

Bisericile sunt limanuri duhovnicești

Bisericile se aseamănă cu limanuri în larg, în care Dumnezeu a rânduit cetățile. Ele sunt limanuri duhovnicești în care găsim pacea sufletească negrăită, noi cei care alergăm la acestea, răvășiți de zgomotul lumii. Și așa cum un țărm fără vânturi și valuri oferă siguranță corăbiilor ancorate, la fel și biserică salvează din învolburarea grijilor lumești pe cei care aleargă la aceasta, și îi învrednicește pe credincioși să stea cu tărie și să asculte cuvântul lui Dumnezeu, cu liniște multă.

Biserica este temelia virtuții și școala vieții duhovnicești. Pășește doar

înaintea ușilor ei la orice oră, și degrabă vei uita grijile de zi cu zi! Intră, și o aură duhovnicească îți va înconjura sufletul. Această liniște, provoacă teamă și învață viața creștinească, îți îndreaptă cugetul și nu te lasă să-ți amintești de cele prezente, te poartă de pe pământ la cer. Și dacă câștigul este atât de mare, când nu se săvârșește Dumnezeiasca Slujbă, gândește-te cum este când se săvârșește adevărata Liturghie, și profeții învață, Apostolii propovăduiesc Evanghelia, Hristos se găsește printre credincioși, Dumnezeu Tatăl primește jertfa săvârșită, Sfântul Duh îți dăruiește îmbrățișarea! Deci, de cât folos se învrednicesc atunci cei care merg la Sfintele Slujbe?

În biserică se păstrează bucuria celor care se bucură, în biserică se află veselia celor întristați, desfătarea ce-

lor mâhniți, însuflețirea celor chinuți, odihna celor osteniți. Că și Hristos spune: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și vă voi odihni pe voi” (Matei 11, 28). Ce glas este mai dorit decât acesta? Ce chemare e mai dulce decât aceasta? Domnul când te invită în biserică, te cheamă la banchet, te îndeamnă la odihna de osteneli, te poartă de la dureri la ușurare, pentru că te scapă de greutatea păcatelor. Prin desfătarea duhovnicească vindecă strâmtorarea, și prin bucurie, tristețea.

De ce nu mergi la biserică?

Cu toate acestea, sunt puțini cei care vin la biserică! Ce trist! La jocuri și la petreceri, alergăm degrabă. Cântecele destrăbălate ale cântăreților le ascultăm cu mulțumire, vorbele urâte ale actorilor le primim ceasuri întregi, fără

să ne îngreunăm, și doar când vorbește Dumnezeu căscăm, ne scărpinăm și amețim. Pe hipodromuri, cu toate că nu există acoperiș, ca să-i ferească pe spectatori de ploaie, cei mai mulți aleargă ca nebunii, chiar și când plouă torențial, chiar și când vântul le înalță pe toate. Nu iau în seamă nici vremea rea, nici frigul, nici distanța, nimic nu-i ține la casele lor.

Când este însă vorba să meargă la biserică, atunci și picuratul ploii, devine o piedică. Și dacă-i întrebi cine sunt Amos și Obadia, cine sunt profeții sau apostolii, nici nu pot să-și deschidă gura. Despre cântăreții și actorii cei fără de minte însă pot să-ți dea orice amănunt. Este bine aceasta? Prăznuim zilele Sfinților, și aproape că nici unul nu vine la biserică. Se pare că distanța îi trage pe creștini în nepăsare, sau mai

bine zis nu distanța, ci nepăsarea lor îi împiedică. Pentru că așa cum nimic nu poate să-l împiedice pe cel care are voie bună și râvnă să facă ceva, la fel și pe cel nepăsător, leneș și care amână, toate pot să-l împiedice.

Martirii și-au vărsat sângele lor pentru adevăr, și tu ții seama de o distanță atât de mică? Aceia și-au jertfit viața lor pentru Hristos, și tu nici nu vrei să te ostenești puțin? Domnul a murit de dragul tău, și Tu Îl disprețuiești? Prăznuim zilele sfinților, și tu ești zăbavnic să vii la biserică, preferând să stai în casa ta? Și trebuie să vii, ca să-l vezi pe diavol învins, pe Sfânt biruind, pe Dumnezeu că Se preaslăvește, și Biserica triumfând.

Zici dar: „Sunt păcătos, și nu sunt vrednic să mă întâlnesc cu sfinții!” Tocmai pentru că ești păcătos, vino aici